

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

55. évfolyam, 32. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1965. február 7.

Magán segít, aki másokon segít

A termelészövetkezet fiataljai azon vitatkoztak, hogy manapság mennyire érvényét veszítette már a közmondás: „Segíts magadon, az isten is megsegít”. Ma célt tévesztett, eltévedt az, aki csak önmagának él, csupán önmagában bíz. A közmondást pedig valahogy így kellene átformálni: segíts másokon, magadon is segítesz!

Példaként említették a tsz idős, hajdanán mogorva, ellető kanászt, aki valóságos mestere szakmájának, de olyan féltő gonddal rejtette tudományát mások előtt, hogy szinte lehetetlen volt ellesni tőle valamit. Pedig a szövetkezet vezetősége nagy bajba került miatta. Nem akarták elveszíteni a kiváló szakembert, viszont a jól fejlődő gazdaság egyenletes gyarapodásához szükségessé vált a sertésenyésztés megkészszerzése. S ehhez a feladathoz még jó néhány olyan képzett, tapasztalt emberre volt szükség, mint az idős ember. Megpróbálták meggyőzni arról: önmagának is árt, ha tudományát véka alá rejt. S ne higye azt, hogy ő úgy fontosabb ember, ha titkokat őriz; sokkal fontosabbá válhat, ha a maga nevelte tanítványokkal együtt részt kér a gazdaság gyors fellendítéséből. Majd meglátja, akkor a jövedelme, s a becsülete is jókorát növekszik.

Az idős ember csak nehezen állt rá az alkura, mert kétségek gyötörték. Attól félt, hogy kijátsszák, s az lesz a vége, hogy amikor már mindent elmondott, mehet, amerre lát. Négy fiatal tanítványának a szorgalma, figyelmes magatartása sem tudta aggodalmát eloszlatni. Még akkor sem volt egészen nyugodt, amikor a zárszámadás közös jó munkájukat igazolta, hiszen csupán a sertésfarm jövedelméből 4 forinttal nőtt a munkaegység, az 6 munkaegységének értéke is. Az idős kanász kitüntetést kapott, üdüléssel is jutalmazták, de a többiekben való segítség értelmes voltáról csak akkor győződött meg igazán, amikor a közösség új háza falainak felhúzásában segített neki.

Sokszor elhangzik még a méltatlankodás: „En dolgozzam, én adjam a szakértelmet, azért, hogy mások lásák a hasznát?” A nagy és igazán közhasznú társadalmi munkák megindításakor különösen gyakoriak az ilyen kifakadások. Milyen oktan és igazságtalan az ilyen vélemény! Miért látná például csupán más a hasznát az új művelődési otthonnak? Hiszen mindenki lesz, az egész falu szellemi gyarapodására, szórakozására szolgál. „Jó, csináljunk járdát, de miért kezdjük a másik falu végén, miért nem az én házam előtt?” Az önzés, a saját érdekek féltése ilyen nyilvánvalóan helytelen kérdést is csalhat némelyek ajkára. Pedig csak arról van szó, hogy valahol el kell kezdeni. Most ott, azután máshol is. Ott én segítek, ha pedig az én utcámra kerül sor, itt lesznek a többiek is.

A mi társadalmunkban senkinek nem kell féltennie önmagát attól, hogy rosszul jár, ha másokon segít. Mindig megtérül a segítség. Például mit kellene gondolni egy-egy tsz-ben azokról az állattenyésztőkről, a fogatosokról, akik ölbe tett kézzel elnéznek, hogy a növénytermesztők vihar idején egyedül bajlódjanak a rengeteg szénával? S ha nem bírnának vele, ha szétszórna a vihar és sok ezer forintos veszteséget szenvedne a közös, az talán csak a növénytermesztők kára lenne?

Még ha szomszédján látszólag magánügyben segít valaki, az is visszatérül. Nemesak oly módon, hogy alkalomadtán a szomszéd is visszasegít, hanem úgy is, hogy a megsegített, gondjától megszabadított ember másnap több kedvvel, nagyobb lendülettel végzi társadalmilag hasznos munkáját; márpedig közösségi társadalmunkban minél eredményesebb a munka, annál több jut mindannyiunknak.

Ezért is igaz a fiatalok által említett átformált közmondás: magán segít, aki másokon segít!

K. GY.

Jól kezdett az ipar

A Csongrád megyei, szegedi vállalatok terveiben a különböző feladatok sokasága vár megvalósításra 1965-ben. A sok közül bármelyiket csak így jellemezhetjük: fontos, még fontosabb. Ebben a tudatban fogtak vezetők, dolgozók a tervek megvalósításához, s a felszabadulásunk 20. évfordulója tiszteletére kezdeményezett munkaversenyben elért termelési eredmények igazolják: igyekeznek minden részletében teljesíteni ezévi tervüket.

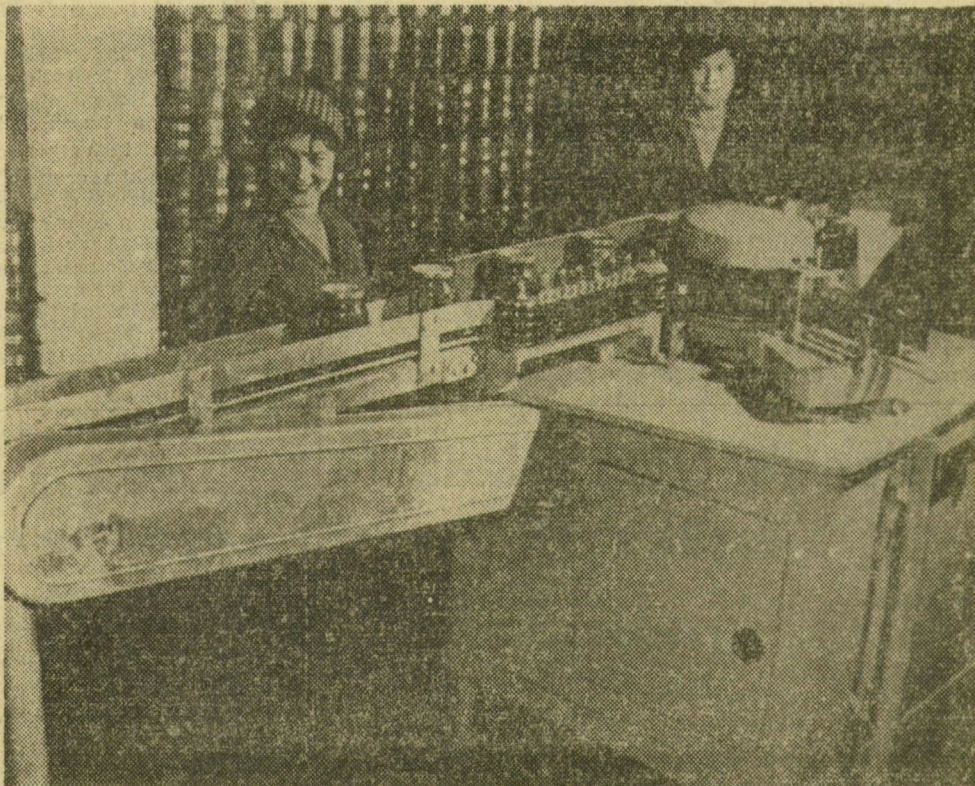
A januári termelés tervteljesítés előzetes összefoglaló jelentését már elkészítette a Magyar Nemzeti Bank Csongrád megyei igazgatósága. Ebből a többi között megtudhatjuk, hogy megyénk állami iparának üzei januárban általában teljesítették termelési tervüket. Csak az élelmiszeripar néhány üze maradt el. Igaz a decemberi évvégi rohammunka után a termelés üteme némileg csökkent, de az üzeink első havi tervüket többnyire teljesítették.

A könnyűipari vállalatok általában zökkenőmentesen kezdték az évet a Tisza-Bútoripari Vállalat kivételével. Itt problémát okozott, hogy a Mohácsi Farostlemezgyár nem megfelelő minőségű lemezeket szállított. Ezért a vállalat időarányos tervét — amellyel lényegében a tavalyi export adósságait is akarta törleszteni — csak 96 százalékra teljesítette. A Kenderfő és Szövőipari Vállalatnál jóval kedvezőbb volt a kezdet, mint egy évvel korábban, mind szövődei, mind fonodai tervét 2 százalékkal túl teljesítette.

A kiszállítási kötelezettségek teljesítésében több vállalatnál problémák akadtak. Részben anyagellátási, részben technológiai problémák miatt nem teljesítette export kiszállítási tervét a Tisza-Bútoripari Vállalat mellett a Hódmezővásárhelyi Kötőárugyár. A Rostkikészítő Vállalatnál pedig tovább növekedett az eladatlan lenkőcskészlet. A belföldi szállítási kötelezettségek teljesítése általában zavartalan volt.

A vállalatok anyagellátási és készletgazdálkodási problémákkal is küszködtek az elmúlt hónapban. A Szegedi Ruhagyárnál már az elmúlt évben is többször okozott gondot a gumifrozott alapanyag hiánya. Az idén a Könnyűipari Minisztérium is

- Fellendülést hozott a versenymozgalom
- Mi történt a tavalyi adósságokkal?
- Az élelmiszeripar elmaradt januárban

(Somogyiné felv.)

Új gépek segítik a munkaverseny-vállalás teljesítését a Szegedi Konzervgyárban. Néhány napja kezdték szerelni az Olaszországból érkezett modern címkézőgépet. Az első termelési próba eredményével elégedettek a vezetők és a munkások

segített a vállalatnak, mégsem kapta meg időre az anyagot. Az első negyedévre szükséges alapanyagot a gyártó üzem még nem igazolta vissza.

A Csongrád-Bács megyei Téglaiipari Vállalat égetési tervének első két dekádjában némi zavar volt. A hónap végéig azonban megszüntették az elmaradást. Szállítási szerződéseit megkötötte a vállalat, de mivel nem volt ütemes januárban a kiszállítási, az égetett téglakészlet a vártnál magasabb a vállalat üzemegységeiben.

A megyei és a szegedi tanácsi vállalatok közül a könnyűipariak januári tervteljesítése kielégítő volt. Csak három maradt el némileg tervének teljesítésében. A szolgáltató üzemek közül a Csongrád megyei Vízmű Vállalat ismét elmaradt. A Szegedi Gázmű sem teljesítette kötelezettségét:

nem haladtak kellő ütemben az üllési gáz bevezetésével. A munkát hátráltatja a talajvíz. Befejezték a csövek összehegesztését, de a vezeték a magas talajvíz miatt nem tudták földbe helyezni.

A kisipari szövetkezetek termelése is folyamatos volt januárban. A vastömegcikk ipar szövetkezetei az év első hónapjában múlt évi adósságukból is sokat törlesztettek.

Az elmúlt év utolsó három hónapjában többször panaszkodtak vállalatunk, hogy vagonhiány miatt nem tudtak időben szállítani. Januárban már alig volt ilyen panasz, sőt 10-étől kezdve előszállításokat is végzett a

MÁV, sóder, téglák és kőszállító irányvonatokkal is indítottak. Ezek számát a közeli napokban — ha az idő engedi — tovább növelelik. Az Autóközlekedési Vállalat üzemképes gépkocsiparkját csak 80—85 százalékosban tudja foglalkoztatni, mert rapszodikus a szállítási igény.

Általában elégedettek lehetünk üzeink tervteljesítésével, de mint a tények is bizonyítják, probléma is akad. A nehézségek elhárítását a most következő hetekben az eddiginél jobban kell szorgalmazni, hogy üzeink valóban minden részletében teljesíthessék termelési tervüket.

Öntözőtelep épül Újszegeden

Az idén ötmillió forinttal kezd a Haladás Tsz

Az újszegedi Haladás Termelőszövetkezetet nagyrányú beruházással fejlesztik az idén. Mintegy ötmillió forinttal költséggel — állami támogatással —

hét-százötven holdas telepet hoznak létre a déli-újszegedi részen.

Az idei első szakaszban kétszáz holdon fejeződnek be a munkálatok, s a telepet — teljes egészében — a jövő évben adják át rendeltetésnek.

A földbe fektetett nyomócsöves berendezés esőszerűen szórja majd a földekre a vizet. Mivel a termelőszövetkezet

kertészete már végleges formájában kialakult,

az új területen nem termelnek zöldségféléket, hanem kizárólag kukoricát, lucernát, és egyéb takarmánynövényeket. A vizet az élő Tisza szolgáltatja. Az egész öntözőrendszer kialakításá-

ban az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság nyújt segítséget a közös gazdaságnak. A telep elkészültével

a szövetkezet összes szántóterületének nyolcvan százaléka válik majd öntözhetővé.

Két évvel ezelőtt ugyanis már egy hasonló, de kisebb öntözőtelepet kapott a tsz.

Az aszályt sikeresen győzik le a termelőszövetkezetben ugyanúgy, mint ahogy most felkészülnek a sár elleni küzdelemre. Olvadáskor olyan mély a kertészetben a talaj, hogy sem lovas kocsival, sem traktorral nem tudják az istállókból a melegágyakhoz szállítani a trágyát. Ezért a mezőhegyesi gazdasági vasút üzemfőnökségétől kölcsönkérték kisvasúti síneket. Ezeket több száz méter hosszúságban fektetik le, s így elhárítják a primórtermesztést akadályozó nehézségeket.

Az első

vevők

Az Ogyessza lakótelepen tegnap, szombaton megnyitották a Szőregi útról áthelyezett élelmiszerboltot. Az üzlet egyelőre még nem végleges helyén dolgozik, csupán ideiglenesen foglalta el a szolgáltató háziorvosi részlegét, de így is nagy örömet okozott az új városrésznek. Képünkön: az első vevők az üzletben.

(Malmos Károly felv.)